

man hele Landet over under Korsbaand kan forsende 1 Pund for 2 $\frac{1}{2}$, medens det Brev, som gaar fra nærmeste Brevsamlingssted til Byen, koster 4 $\frac{1}{2}$. Er der nogen virkelig Grund dertil, forsaarager det Brev, der gaar til nærmeste Posthus, Postvæsenet større Uleilighed end en Korsbaandsforsendelse paa 1 Pund, der skal til Slagen? Jeg tror, at Korsbaandsforsendelsen til Slagen volder Postvæsenet mange hundrede Procent mere Uleilighed. Er der da større Risiko ved det Løse Brev? Nei, ingenlunde; begge blive indfarterede under den Slags Forsendelser, som Postvæsenet ikke garanterer. Jeg ser altsaa ikke nogen Grund til, at Løse Breve skulde koste dobbelt saa meget, og fra denne Side betragtet er det altsaa netop særdeles anbefaleligt, at vort Forslag simplificerer det hele Postvæsen og gjør det saa brugbart og billigt som muligt. Da jeg derhos ikke kan se, at de finansielle Indvendinger have nogen virkelig Betydning, skal jeg tillade mig paa det Bedste at støtte vort Hovedforslag. — De andre Forslag ere af mindre væsentlig Betydning, og jeg skal kun omtale 2 af dem. Det hedder i § 2: „Flere samtidige indleverede Pakker uden Værdiangivelse eller Postopkrævningsbreve fra samme Afsender til samme Modtager kunne forlanges opførte i eet Bevis“. Der have vi foreslaaet, at Ordene „til samme Modtager“ skulle udgaa. Udvalgets Flertal og særlig jeg kan nemlig ikke indse Nærheden til, at ikke saadanne samtidige indleverede Pakker uden Værdiangivelse eller uden Postopkrævningsbreve fra samme Afsender til forskellige Modtagere kunne optages paa samme Modtagelsesbevis. — Dernæst har Udvalgets Flertal ønsket Betalingen for Expressbefordring nedsat navnlig af Hensyn til dem, som bo fjernere fra Jernbane- og Telegrafstationer. Det kan jo ingenlunde negtes, at de, som bo nærmere, have en langt overveieende Fordel af Jernbane- og Telegraf-linierne, end de, som bo fjernere, og da det dog maa være af samme Vigtighed for de fjernere Boende som for de nærmere Boende at kunne under visse Omstændigheder for en nogenlunde billig Betaling faae Meddelelser tilsendte ad Jernbanerne og Telegraflinierne, have vi foreslaaet, at Expressarten nedsettes til det Beløb, for hvilket Expressbefordringen virkelig maa antages at kunne faas udført. Taxten er i Lovforslaget for 1 Mils Afstand sat til 1 Kr. 60 Ore, hvilket Flertallet foreslaar nedsat til 1 Kr. 20 Ore. Naar man regner, at en saadan Veilængde neppe kan tilbagelægges i ringere Tid end omtrent 3 Timer — maaske $2\frac{1}{2}$ Time kan være tilstrækkelig — bliver det efter Flertallets Forslag altsaa 40 til 45 Ore for hver anvendt Time. Jeg tror, at dette maa anses for at være en fuldkommen tilstrækkelig Betaling, og jeg føler mig overbevist om, at, hvad der gives mere, vil gaa i Postmesterens Lomme. Dernæst skal jeg med Hensyn til Veilængder, der overstige 1 Mil, bemærke, at

Regjeringsforslaget for dem har sat en lavere Taxt end for den første Mil, idet det er foreslaaet i Lovforslaget, at Taxten skal sættes til 30 Ore for hver $\frac{1}{4}$ Mil, hvormed Veilængden overstiger 1 Mil. Jeg kan imidlertid ikke indse, hvorfor de sidste $\frac{1}{4}$ Mile skulle betales ringere end de første $\frac{1}{4}$ Mile. Løvtimod tror jeg, at jo længere Veilængden er, desto besværligere og bekosteligere vil den blive for Budbringeren. Der vil derfor ingen Grund være til at sætte en lavere Taxt for de sidste $\frac{1}{4}$ Mile end for de første, og Flertallet er derfor ogsaa blevet staaende ved de 30 Ore. — Endnu kun et Par Ord om Udvalgets Forslag om, at § 3 skal udgaa. Man har villet gjøre gjældende, at det er lettere at regne med 5 pCt. end med 4 pCt., men dette kan vistnok paa ingen Maade erkendes, og navnlig forekommer det mig, at der, naar vi fastholde en 5 Ore Taxt, ikke er nogen Grund til at gaa videre end til en Rabat af 4 pCt., hvad der er Meningen med vort Forslag. — Med Hensyn til, at Persontaxten er optagen i selve Loven skal jeg tillade mig blot ganske simpelt at meddele, at det ogsaa forekommer mig at være det Naturligste, og derfor støtter jeg dette Forslag. Sertil skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Aufmærksomhed: Den høitærede Indenrigsminister vil nu have set, at han kan taffe sig selv, fordi alle disse Forslag ere fremkomne, idet han i Stedet for at gaa til en ligefrem Omfkrivning i Dre har søgt en lille Forhøielse. Jeg skal stemme for det ærede Mindretals Forslag under Nr. 1, som nogenlunde konserverer det Bestaaende. Jeg skal ogsaa stemme for hele Udvalgets Forslag til § 3, uagtet jeg ikke kan undlade at bemærke, at den Rabat, der er given, selvfølgelig ikke alene er given for at hjælpe de mere Bemidlede, som have Raad til at købe, jeg tror, det er for 4 Rd. Frimærker paa een Gang, men ogsaa bidrager til, at de Ubedidlede kunne have en let Udgang til at faae Frimærker. Det er nemlig en Følge af denne Rabat, at man kan købe Frimærker rundt om i Byerne, idet man kan være aldeles overbevist om, at de ikke der ville kunne faas, naar der ikke var forbundet en lille Fordel med Udsalget. Jeg skulde imidlertid ikke have taget Ordet i denne Sag, naar jeg ikke havde Mindet at sige end dette; men jeg har ikke kunnet lade Forhandlingen gaa til Ende uden at gjøre opmærksom paa, at der efter min Overbevisning er en ikke ringe Feiltagelse tilstede i den Begrundelse, som det ærede Flertal har anvendt for sine Endringsforslag. Det ærede Flertal gaar ud fra, at der vil blive et Indtægtsstab af omtrent 150,000 Rd., og opstiller derefter en Beregning om, at Gjennemsnitsindtægten i Brevenes Antal, der allerede nu er omtrent 700,000 aarlig, vilde, naar man nedsatte Portoen med 3 Ore, blive omtrent $1\frac{1}{2}$ Million. Jeg skal ikke indlade mig videre paa at bedømme, hvor vidt der virkelig foreligger